

14. august 2026

EM 2026/256

Jeg fremsætter hermed følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan styrke den tidlige støtte til gravide og familier i sundhedsvæsenet gennem bedre brug af socialfaglige kompetencer

(Medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Graviditet, fødsel og den første tid som familie er en afgørende periode. For mange er det en glædelig tid, men for andre kan den også være præget af usikkerhed, bekymringer og svære følelser.

Når en kvinde bliver gravid, kan tidligere oplevelser, traumer eller sociale udfordringer komme tættere på. Det kan påvirke både den gravide, den kommende far og barnets første tid. Derfor er det vigtigt, at hjælpen er tæt på, kommer tidligt og tager udgangspunkt i hele familiens situation.

Demokraatit mener, at vi skal blive bedre til at bruge de socialfaglige kompetencer, der allerede findes i og omkring sundhedsvæsenet.

Sundhedsvæsenet møder gravide og familier på et tidligt tidspunkt. Det giver en særlig mulighed for at opdage behov for støtte, før problemerne vokser sig større. Men det kræver, at de faglige ressourcer bruges rigtigt. Jordemødre og sundhedspersonale skal naturligvis fortsat have deres centrale rolle, men socialfaglige kompetencer kan være et vigtigt supplement i mødet med gravide og familier, der har brug for mere end almindelig sundhedsfaglig vejledning.

I dag findes der medarbejdere med relevante efteruddannelser og kompetencer inden for eksempelvis familievejledning, traumeforståelse, spædbarnsterapi og samtaleforløb. Det er kompetencer, som kan gøre en stor forskel, hvis de bliver brugt systematisk og tæt på borgerne.

Det kan ikke passe, at vi investerer i efteruddannelse og opbygger vigtige kompetencer, hvis de bagefter ikke bliver anvendt dér, hvor behovet er størst. Hvis sundhedsvæsenet ikke giver plads til at bruge disse kompetencer, risikerer vi også at miste medarbejdere til andre områder. Det er u hensigtsmæssigt i en tid, hvor vi i forvejen har brug for at fastholde dygtige ansatte.

Derfor bør vi drøfte, hvordan sundhedsvæsenet i højere grad kan arbejde helhedsorienteret omkring gravide, spædbørn og familier. Vi har en moralsk og politisk forpligtelse til at styrke den tidlige indsats. Når en gravid kvinde eller en familie er i en sårbar situation, skal hjælpen være nærværende, tilgængelig og fagligt stærk.



På den baggrund rejser der sig en række spørgsmål, som Inatsisartut og Naalakkersuisut bør forholde sig til:

- Bruger vi i dag de socialfaglige kompetencer i sundhedsvæsenet godt nok?
- Hvordan kan socialfaglige kompetencer i højere grad indgå i den tidlige støtte til gravide, spædbørn og familier?
- Hvordan kan samarbejdet mellem jordemødre, sundhedspersonale og socialfagligt personale styrkes?
- Hvordan sikrer vi, at medarbejdere med relevante efteruddannelser får mulighed for at bruge deres kompetencer i sundhedsvæsenet?

Hvis vi ønsker en stærkere tidlig indsats for gravide og familier, er vi nødt til at blive bedre til at bruge de kompetencer, vi allerede har. Det vil gavne familierne, styrke sundhedsvæsenet og skabe en mere sammenhængende hjælp omkring barnet fra begyndelsen.

Jeg ser frem til en god debat og til at høre, hvilke input Naalakkersuisut og partierne her i Inatsisartut har til dette vigtige emne.